

ह्रन्दोभिर्यज्ञो निष्पाद्यते तानि च ह्रन्दांसि गायत्र्यादीन्यतिधृत्यत्तानि चतुर्दश च-
तुर्विंशत्यक्षरादीनि चतुर्वर्णान्तराणि तेषां क्रमोत्क्रमगत्या द्वाभ्यां शतमक्षराणि
भवन्ति । तथा हि । गायत्री चतुर्विंशतिवर्णा अतिधृतिः षट्सप्तत्यक्षरा एवं द्वे
मिलित्वा शतमक्षराणि उल्लिक् २८ धृतिः ७२ एवं शतम् अनुष्टुप् ३२ अत्यष्टिः
६८ एवं शतम् अष्टिः ६४ बृहती ३६ एवं शतम् अतिशक्वरी ६० पङ्क्तिः ४० एवं
शतम् शक्वरी ५६ त्रिष्टुप् ४४ एवं शतम् अतिजगती ५२ जगती ४८ एवं शतम-
क्षराणि अनेनाभिप्रायेण शतमक्षराणीत्युक्तम् । होमाः अशीतिः अश्वमेधः एकविं-
शतिर्यूपाः तत्राग्निष्टे मध्यमयूपेऽश्वतूपरगोमृगान्नियुनक्ति इतरेषु षोडश पशून् तत्र
विंशतियूपेषु चतस्रोऽशीतयः पशवो भवन्तीत्यभिप्रायेणोक्तम् अशीतिर्होमाः । ह
स्फुटं तिस्रः समिधः अश्वतूपरगोमृगाः प्राजापत्याः पशवः तद्रूपाभिः समिद्विर्यज्ञो
दीप्त इति तिस्रः समिधः उक्ताः । यज्ञस्य विद्या वेदनेन हेतुना ते तुभ्यं प्रब्रवी-
मि प्रवदामि । किं च सप्त होतारो वषट्कर्तारः ऋतुशः ऋतुयज्ञेषु यजन्ति ॥ ५८ ॥

कोऽस्य वेद भुवनस्य नाभिं को द्यावापृथिवीऽन्तरिक्षम् ।

कः सूर्यस्य वेद बृहतो जनित्रं को वेद चन्द्रमसं यतोजाः ॥ ५९ ॥

उद्गाता ब्रह्माणं पृहति । हे ब्रह्मन् अस्य भुवनस्य भूतजातस्य नाभिं नम्यते
यत्र स नाभिर्वन्धनस्थानं कारणमिति यावत् नाभौ हि सर्वा नाड्यो बध्यन्ते नभ
हिंसायामत्र बन्धनार्थः औणादिक इत्ययः भूतजातस्य कारणं को वेद जानाति ।
द्यावापृथिवी द्यावापृथिव्यौ अन्तरिक्षं च को वेद । बृहतो महतो जनित्रं जन्म
को वेद सूर्यस्योत्पत्तिः कस्मादित्यर्थः जनेस्त्रत्ययः । यतो जायते उत्पद्यते इति
यतोजाः यत इत्युपपदे जनसन्तानक्रमगमो विडिति [पा० ३. २. ६७.] विट्प्रत्ययः
विडुनोरनुनासिकस्येति [पा० ६. ४. ४१.] नकारस्यावम् प्रथमा द्वितीयार्था यतोजाः
यत उत्पन्नं चन्द्रमसमिन्दुं को वेद यतश्चन्द्रस्योत्पत्तिस्तं को वेदेत्यर्थः ॥ ५९ ॥

वेदाहमस्य भुवनस्य नाभिं वेद द्यावापृथिवीऽन्तरिक्षम् ।

वेद सूर्यस्य बृहतो जनित्रमथो वेद चन्द्रमसं यतोजाः ॥ ६० ॥